

DÖRMÖG DÖMÖTOR

1986. OKTÓBER

ÁRA: 7.50 Ft

CZAKÓ JÁNOS, 5 éves óvodás rajza

A fecskék, a gólyák már jó egy hónapja elszálltak meleg, déli tájakra. Őszi fordult a természet, a fák-bokrok alját megsárgult, száraz levelek borítják. A rohanó felhők mögül kikiragygó nap már nem perzseli, csak kellemesen melengeti a földet, és persze az arcunkat, amelyet az őszi szél bizony már meg-megcsipdes néha.

Az igazi zimankós évszak azonban még messze tanyázik.

Milyen is hát ez az október?

Annyi bizonyos, hogy változatos, érdekes. Időnként még a nyarat idézi, hogy aztán egy váratlan fordulat, a tél közeledtére figyelmeztetve, alaposan megborzongasson bennünket.

A falusi emberek nagy serényen igyekeznek kihasználni az októberi szép napokat — szüretelnek, diót vernek, szilvát szednek, szántanak-vetnek —, hogy minden kerti, mezei munkával végezzenek, mire ránk köszönt a hetekig tartó esőzés ideje. Mert az aztán beszorít mindenkit a házba! Még a kisegeret is, aki — mint a másik oldalon láthatjátok —, a kamrában próbál eleséghez jutni. (Amíg, persze, a cica észre nem veszi.)

**Dörmögő Dömötör,
a Magyar Úttörők
Szövetségének
lapja, 3—7 éves
gyerekeknek.
Megjelenik havonta.
XXX. ÉVF. 10. SZ.**

Kiadja az Ifjúsági Lap- és Könyvkiadó Vállalat. Felelős kiadó: Dr. Petrus György. Főszerkesztő: Kelemen Sándor.
Szerkesztőség: Budapest XI., Orly u. 4. Levélcím: Budapest, Postafiók 112. 1502. Telefon: 668-457.
Kiadóhivatal: Bp., Révay u. 16. 1374. Telefon: 116-660.

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlapelőfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül, vagy postátalványon, valamint átutalással a HELIR 215.96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj negyedévre 22,50, félévre 45,— Ft, egész évre 90,— Ft.

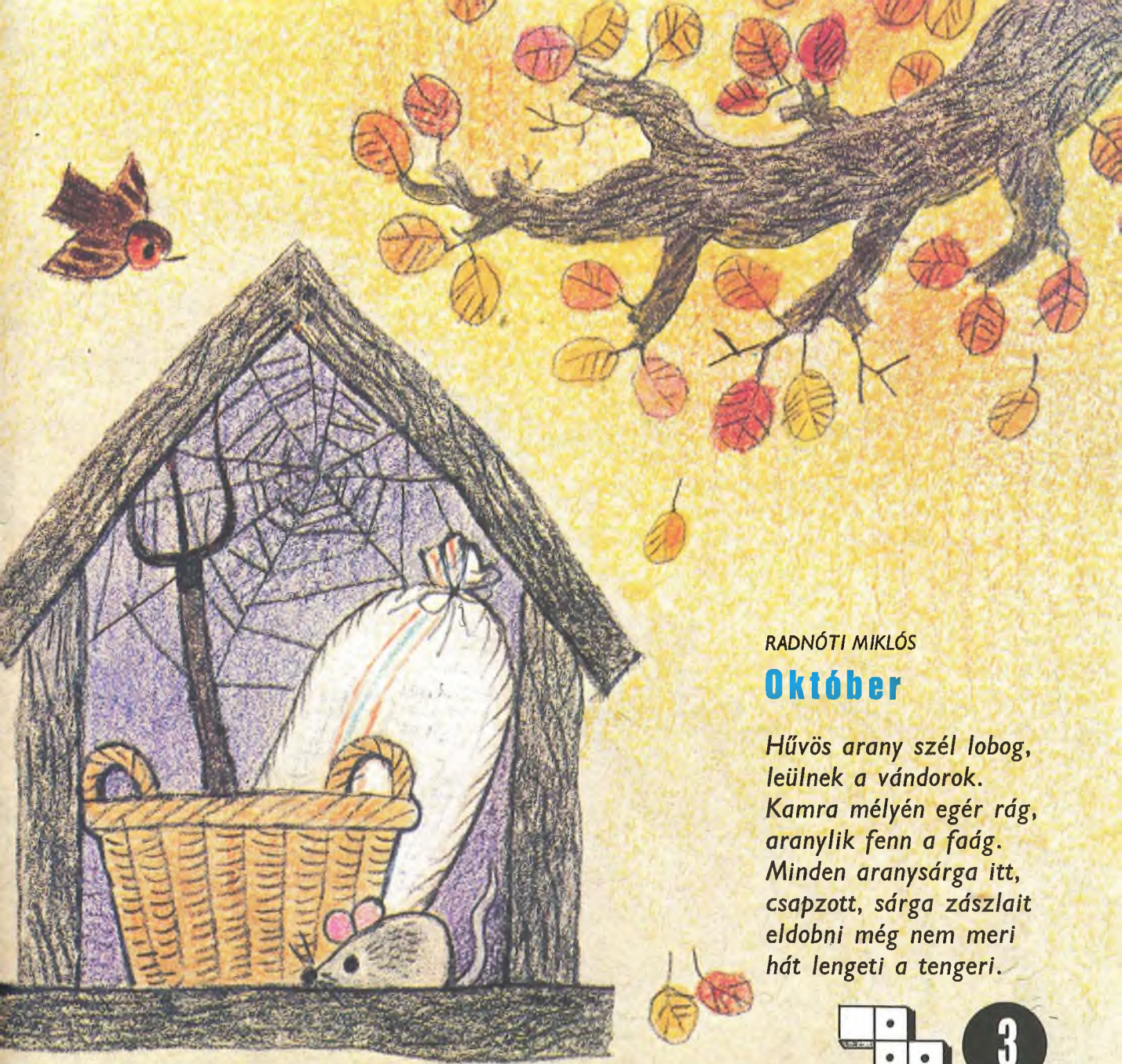
86.0615 — Kossuth Nyomda, Budapest. Felelős vezető: Bede István vezérigazgató
INDEX 25.193 HU-ISSN 0230-1032

A beküldött kéziratokat nem őrizük meg és nem küldjük vissza.

Belső munkatársak:

Kun Magda
olvasószerkesztő,
Kovács Endre
képszerkesztő,
Madár Eszter
levelező,
Bálint László
szerk. adminisztrátor

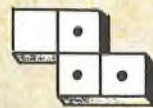

RADNÓTI MIKLÓS

Október

Hűvös arany szél lobog,
leülnek a vándorok.
Kamra mélyén egér rág,
aranylik fenn a faág.
Minden aransárga itt,
csapzott, sárga zászlait
eldobni még nem meri
hát lengeti a tengeri.

Hangya-mese

Olyan ragyogás volt azon a tavaszon, mint még soha. A kifliház hat emeletének hatvan ablakában, hatvan nap kelt fel és bújt rózsaszín takaró alá mindennap.

Még a hangyák is korábban eléjöttek, noha a szuszékban még volt egy kenyérsütéshez való lisztjük; de talán nem is az éhség csalta ki őket, hanem a meleg. Két kis hangya még a kavicsok közt illatozó morzsának sem esett mindjárt neki. Inkább hintázni kezdtek egy fűszálon.

Épp javában hintáztak, mikor a kislány, akit már a tavalyról ismertek, lejött a harmadik emelet tíz ablaka és tíz ragyogó napja mö-

göl. Meglátta őket, puhán az ujjai közé vette, és fölvitte, hogy megmutassa, mivel odafent még nem volt hangya.

— Mit hoztál? — kérdezte az édesanyja, s ő, miután letette a két apró vendéget az asztalra, így felelt:

— Egyik Hangya János, a másik Hangya Ilus.

Megijedt erre az édesanyja, hogy elszaporodnak a hangyák, összerágják a szalonnát, rágyúlnak a vajra, beleragadnak a mézbe. Mégsem volt szíve bántani a két picinyt. Mit tehetett hát? Kinyitotta az ablakot, hallgatózott egy keveset, utána így szólt:

— Hallod, hogy sír szegény Hangyáné a gyerekei után?

A kislány bánatosan ment le a lépcsőn; de amint leért, a sok fénnel együtt hirtelen belévilant: mi lenne, ha megkeresné Hangyánét, és őt is felvinné a lakásba? Odalépett a bolyhoz, ahol a hangyák nyüzsögtek, napoztak, szorgoskodtak, mint egy marék szétszórt, ide-oda cikázó mákszem, s így szólt:

— Ne sírjon Hangya néni. Íme visszahoztam a kicsinyeit!

Mivel azonban mindenik hangyának Hangya volt a családneve, és a boldog nyüzsgésben észre sem vették, hogy elcsellengett két pici, egyikük sem sietett oda a megtalálóhoz. Mit tehetett hát a kislány? Elengedte Hangya Jánost és Hangya Ilust, mert biztos volt benne, hogy ők egykettőre megtalálják az anyjukat.

És így is történt. A kislány öröendezve ment vissza. Így aztán mindkét anya jól járt, és azóta sincs hangya a lakásban.

Torkos Miska

Ángyom tarka
macskája
beszökött a
kamránkba.

Édesanyám
meglátta,
szaladt nyomban
utána:

— Adta torkos
macskája,
hogy kerülsz a
házamba?

Hurka, kolbász
kellene?
Söprűt adok
helyette!

SULYOK GIZELLA versei

Eső-leső

Ess eső,
pettyegető,
gyöngykalárist
lepergető!

Apró szemek
nagy áldása,
csipkebokor
virulása,

akácfürtök
folyó méze,
hamvas szilva
mohó kékje.

Ess eső,
ess!

SOMORJAI ÉVA rajzai

KOPRÉJÓZSEF

Mondóka

Kék színű a kötényem,
kék szilva a kötényben.
Fölöttem is kék az ég!
Kék a felhő! Kék fazék!
Kék a levél is a fán.
Szilvakék! Az! Igazán!

TÖRŐ ISTVÁN

Duna partján, Kulcson

Duna partján, Kulcson,
elhagytam a kulcsom,
hogy menjek most érte
ki a faluvégre?

Duna partján, Kulcson,
keresem a kulcsom,
nyáron, őszön fagyban,
meglelem tavaszban.

A watercolor illustration of a light brown goat with small horns, sitting on the ground and happily eating a large green leaf. The goat is looking towards the right. The background is a soft yellow and blue sky with several falling autumn leaves in shades of orange, red, and yellow. To the left, there are bare tree branches and a large, textured yellow rock. In the bottom right corner, there is a small tuft of green grass. The overall style is whimsical and child-friendly.

FECSKE CSABA

A kecske és a káposzta

Volt egyszer egy kecske,
meg egy káposzta
Gondolta a beste,
hogy meghámozza.
Mert tudta a kecske,
hogy a káposzta
finom reggel, este,
főleg hámozva.
Fogta hát a kecske
és meghámozta.
S minden levelecske
meg volt számozva!

Egyre kisebbecske
már a káposzta.
Jóllakott a kecske,
addig hámozta.
S mire jött az este
nem volt káposzta!
Jött a kis menyecske,
igen átkozta:
„Teremtette kecske
hol a káposzta?
Száz friss levelecske
volt megszámozva!
Hogy lesz a levesbe
így most káposzta?!”
Elszaladt a kecske,
mert a káposzta
veszélyes, ha persze
meg van számozva...

KI KOPOG?

Régen kopogtattam a Dörmögő ajtaján,
mert a hurcolkodás
elrabolta minden időmet.
Másik lakásba költöztünk.

Dobozokba csomagoltuk az otthonunkat,
és mint a hangyák a morzsát,
átcipeltük az egészet
a város túlsó végébe,
egy nagy ház első emeletére.

Amikor megérkeztünk jövődő otthonunkba,
nem volt sem víz, sem gáz, sem villany,
mert a vízvezetékszerelő éppen akkor
szerelte le a vízcsapot,
a gázszerelő éppen akkor
hegesztette a gázcsövet,
a villanszerelő éppen akkor
cserélte a villanyvezetékét.

Mi pedig éhesek és fáradtak voltunk.

— Sebaj, eszünk az elemőzsiás kosárból!

— De hol van az elemőzsiás kosár?

— Én látom! — jelentette Dorka lányom
a lakás egyik magaslati pontjáról.

— Kérek egy partvist! Azzal elérem!

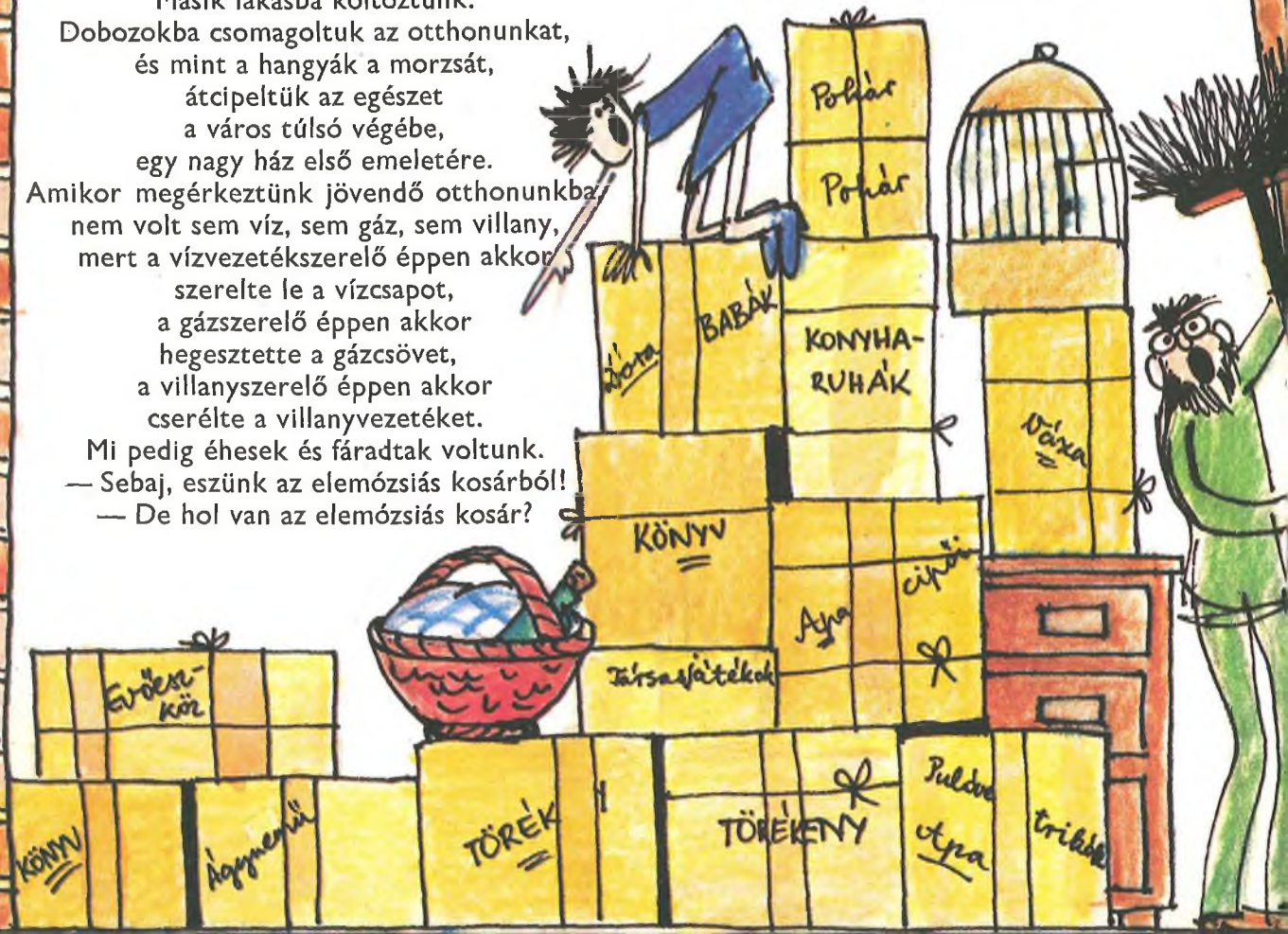
— De hol van a partvis?

— Fogom a nyelét! — ez már Apa hangja volt,
a sublót mögül. — Kérek egy bicskát!

Hozzáköttük a partvist a karnishoz!

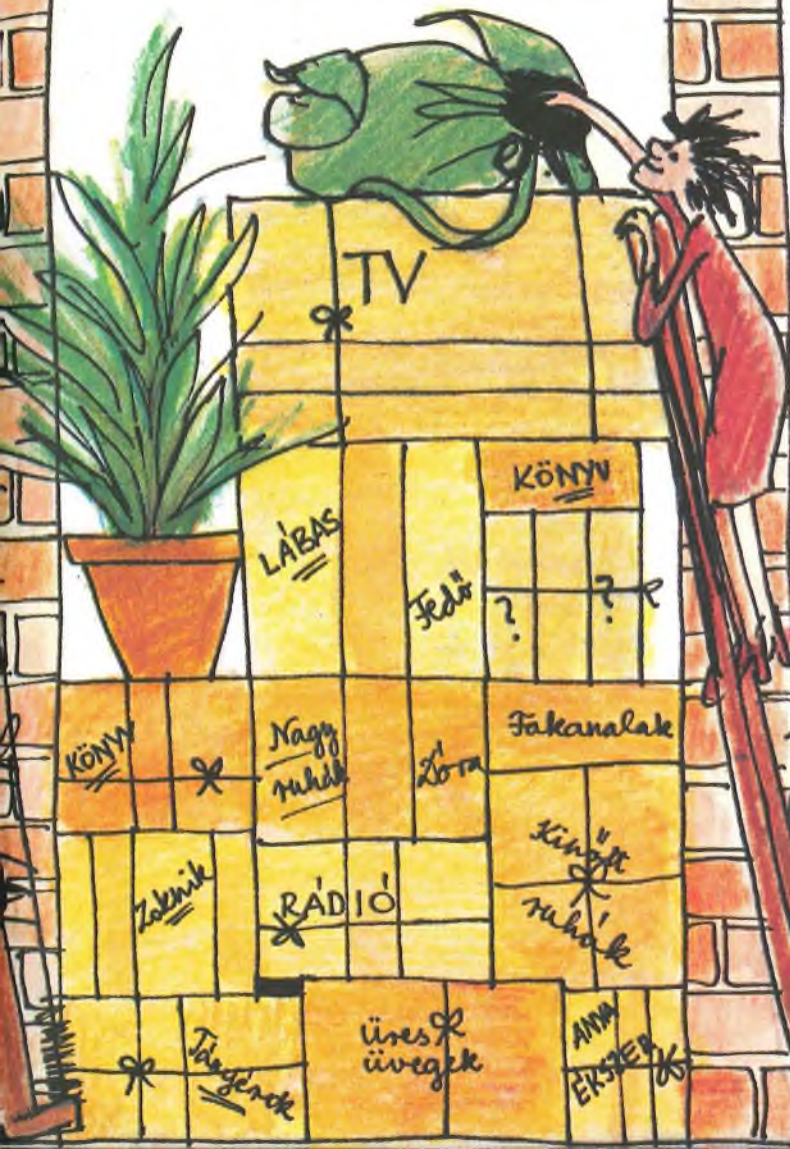
— De hol van a bicska?

— A hátizsákban! — ez megint Dorka.

— De hol van a hátizsák?
 — Ott ni! — bökött
 egy másik magaslati pontra a parkettás,
 aki akkor lépett be az ajtón.
 — Létráról gyerekjáték lesz elérni!

— De hol van a létra?
 A szőnyegtekercsek alatt
 találtam rá.
 Felállítottam,
 és felmáztam a tetejére.
 Kinyitottam a zsákot,
 és kivettem a bicskát.
 A bicskával Apa elvágta a madzagot,
 és kiszabadította a partvist.
 A partvissal Dorka megkaparintotta
 az elemózsias kosarat.
 Azután kerestünk egy nyugodt helyet,
 és jóízűen megebédeltünk.
 Egyelőre ennyit a költözésről.
 Legközelebb folytatom.
 Viszontlátásra!

Írta és rajzolta DÖBRENTÉY ILDIKÓ

KERÉKGYÁRTÓ JÁNOS

Aki nem akart hazamenni

Macinta, a kismackó, aki a Kerekendi erdőben éledgél, nagyon szerette a mézet, a málnát és a szamócát, de leginkább cammogni szeretett; brummogva körbecammogni az egész erdőt.

Egyszer, amikor épp cammogott, elérepült

Bogár Bálint, a négy és fél pettyes katica, és megszólította:

— Szevasz, Macinta! Képzeld, megszöktem otthonról és most nem tudom, merre kell hazamenni.

— Nem tudod, merre van a bogár-kuckó? — csodálkozott Macinta. — Arra. Aogyoróbokor mögött — mutatott egyogyoróbokorra.

— Köszönöm, nagyon rendes vagy Macinta! Akkor én most megyek is — vigyorgott Bogár Bálint, és repkedni kezdett az ellenkező irányba.

— Hová mész!? Nem arra mutattam! — kiáltott rá Macinta.

— Tudom. Épp azért szálldosok erre. Tudod, semmi kedvem hazamenni, ha már egyszer megszöktem otthonról — magyarázta Bogár Bálint.

— Nem akar hazamenni? Micsoda dolog az, hogy nem akar? — tűnődött el Macinta, majd hirtelen a kobakjához kapott és megszólalt:

— Most jutott eszembe, hogy az imént rossz irányba mutogattam. Te nem is aogyoróbokor felé laksz, hanem arra, amerre most repülsz.

— Igen? — tátotta el a száját Bogár Bálint. — Jó, akkor repkedek amarra. Nekem mindegy, hogy merre, de haza akkor se megyek — mondta és már repkedett is aogyoróbokor felé.

Macinta nézett utána, mosolygott magában és azt motyogta:

— Ejnyebejnye! Ha tudná, hogy valóban aogyoróbokor mögött van a bogár-kuckó, biztosan nem szálldosna arra...

Ez a melléklet !

KÖZLEKEDÉSI JÁTÉKOK

Minijogosítvány

KOLTAI ÉVA rajzai

Jogosítvány,

amelynek tulajdonosa sok közlekedési játékot és jelzést ismer. Játsszótársnak ajánljuk!

Dörmögőék

(A fehér négyzetbe rajzold az arcodat, vagy az óvodai jeledet!)

Ha már megismer-
ted a játékainkban
használt jelzéseket és
jól megoldottad a
feladatokat, kívágha-
tod magadnak a mi-
nijogositványt. Érvé-
nyes — az utca ki-
vételével — minde-
ütt, ahol kisgyere-
kek játszhatnak.

**tatás és folytatás
túldalon,
24—25. oldalon**

Szűnzd ki a lámpákat!

A jobb oldali jelzőlámpa pirosat, a bal oldali zöldet mutatson! Vágd körül, és használd fel őket a 24. oldalon található terepjátékban!

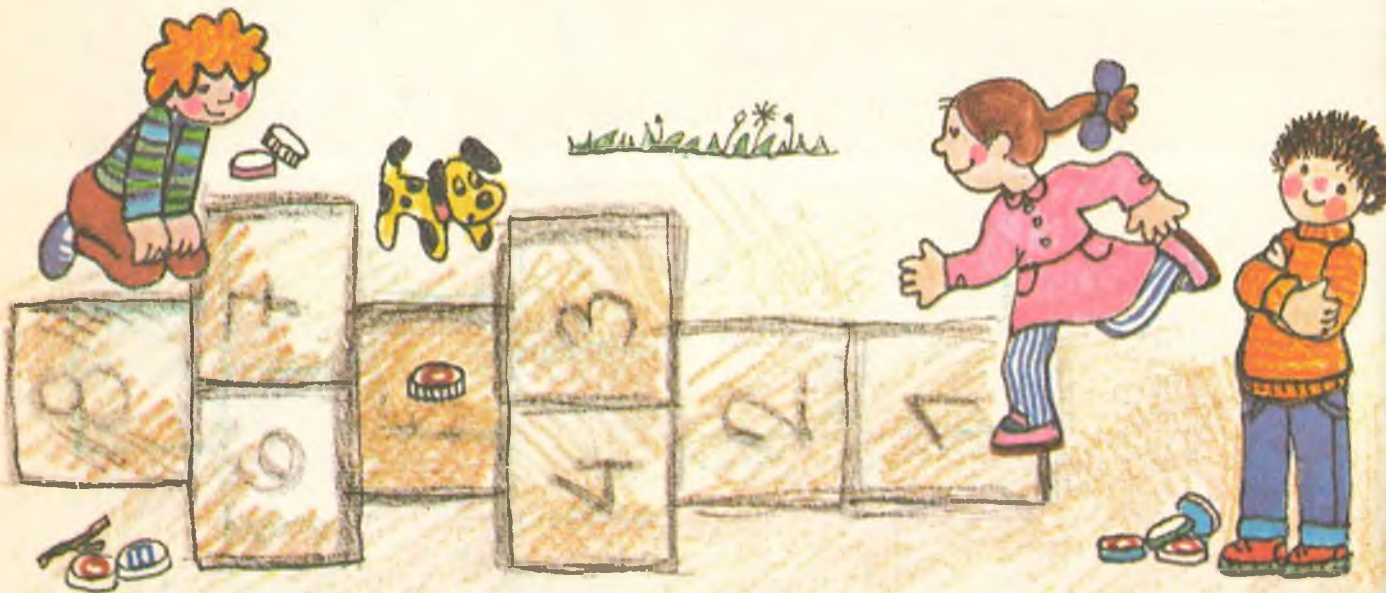
KRESZ ugróiskola

Ketten vagy többen játszhatjátok. Gyűjtsetek a felnőttektől lapos, kerek dobozokat! A legjobbak, a háromszögletű sajt lapos, kerek dobozai. *Vádjátok ki a mellékletből a két nagy, középső jelzést*, rajzoljatok hasonló nagyságban néhány más jelzést is (akár az oldalsó kis jelzőtáblák alapján), ragasszátok őket egy-egy doboz tetejére, és vigyétek ki valamennyit a szabadba! Minél több dobozotok van, annál jobb.

Rajzoljatok a földre ugróiskolát képünk szerint! Fordítsátok a dobozokat a képes oldalukkal lefelé, és húzzatok közülük egyet-egyet!

Az első játékos odaáll az ugróiskola elejére, és elgurítja a dobozát. Igyekszik beletalálni valamelyik négyzetbe. Ha ez sikerült, végigugrál a négyzeteken, megfordul, visszafelé szökdecselve felveszi a dobozt, és megmondja, hogy mit jelent rajta a jelzés. Ha tudja, megtarthatja a dobozt, ha nem, leteszi az ugróiskola mellé. Az a játékos a legügyesebb, aki a legtöbb dobozt gyűjtötte.

Útmutatás a melléklet többi részének felhasználásához, és további játékok a 23—25. oldalon.

ÖCSI, BÁTYÓ

és az
építés

Sárkányék

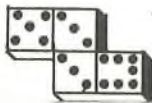
Miért tagadjuk, szerettük azokat az estéket, amikor Anya késeig maradt a munkahelyén. Ilyenkor a Sárkánygyerek tudta, hogy a lefekvés egy kicsit későbbre marad. Igyekezett a mosdással, gyorsan felvette a pizzamáját, fogat mosott, s ezután beszólt Apjának.

— Jöhetsz!

S Apja elővette a vetítőt. Sárkánygyerek pedig azt a dobozt vette ki a szekrény alól, melyben a filmeket őrzik. Olvasni még nem tudott, még a legokosabb feje sem, de némelyik filmnek mégis megismerte a betűjét. Egyszer fogták a színes ceruzákat, és apró jeleket rajzol-

tak a diafilmes doboz fehér karikáira — kisorókát a *Vukra*, kardot a *János vitéz*re, hajót *Odüsszeusz kalandjaira*, és így tovább. Kiválasztották a filmeket. Apja ugyan mindig azt mondta, hogy *jólvandecsakegyet*, de a legkedvesebb sárkányfej mindig hozzákunyéralt még egyet, a legszemtelenebb pedig néha kikövetelte még a harmadikat is.

Az ajtóra szegeztek egy ócska lepedőt, leoltották a villanyt, és máris nézhették a színes képeket. Apja olvasott. Sárkánygyerek nagyon hamar megtanulta a csavaró kezelését. Tudta, merre kell fordítani a gombot, hogy a film elő-

és a diafilm

re menjen. Már arra is oda tudott figyelni, hogy mikor ér Apja a felolvasásban az oldal végére, s azonnyomban „továbblapozott”. Szívesen nézett új filmet, de voltak régi kedvencei is. Némelyik filmet olyan sokszor látta már, hogy tudta, mikor van egy képaláírásnak vége.

Hosszú ideje már a *Toldit* szerette legjobban. Bánkódott nehéz sorsán, izgult a farkaskaland láttán, elképzelte, hogyan fékezi meg a vad bikát, s örült a szigeti párviadal jó végének.

Olyan sokszor nézték ezt a filmet, hogy már ő is tudta a verset. Könnyebb dolga volt, mint

egy embergyereknek. Az egyik feje az első sort tanulta meg:

„*Mintha pásztortűz ég őszi éjszakákon,*”
a másik a másodikat, a harmadik a harmadikat, és így tovább. Ilyenkor Apja nem igen jutott szóhoz. Fújták a sárkányfejek a verset, annak rendje-módja szerint.

Aztán, amikor Anyja belépett az ajtón, zsörtölődött egy kicsit:

— Ez a gyerek még nem alszik?

De a harag nem volt komoly. Az utolsó kockákat együtt nézték mindig.

Utána ágybabúzás, s gyors elalvás!

GYÁRFÁS ENDRE

DÖRMÖGŐÉK ÉS AZ AVAR

— Lehullott a tölgy levele
— mondja Dörmi. — Kedves medvék,
jó lenne, ha valakik az
avart összesöpörgetnék.

— Mi valakik vagyunk, ugye —,
rikkant Berci. Seprűt ragad,
s máris nő a levélkupac
a vetkőző, vén tölgy alatt.

— Hová vigyük? — kérdi Marci.
— Hordjuk el a kert végébe!
— Ne inkább a kamra mögé?
— Vagy talán az erdőszélre?

SZÁVAY EDIT rajzai

Ekkor köszön rájuk a sün.
— Szia, szia, Dörmi-bocsok!
Bocsánat, hogy nem csevegek.
Sok a dolgom . . . Lótok-futok.

— Mi a dolgod? — kérdi Bori.
— Téli otthont építgetek.
Ott szundítok majd tavaszig.
Oltalmaz a fészekmeleg.

— Mivel béleled az odút?
— Falevéllal, fűvel, gyommal.
— Tudod mit, sün? Hadd segítsünk!
Ha akarod, most azonnal.

Bori, Berci, Marci máris
felnyalából egy kupacot.
Elviszik a sünlakáshoz.
— Ebből lesz ám pompás vacok!

— Köszönöm a segítséget!
Ilyen puha levélágyon
jól alszom majd — mondja a sün.
— Nyugodt lesz a téli álmom.

Marci arcán mókás mosoly.
Tréfálkozva kéri a sünt:
— Ha felébredsz kis időre,
egy levelet adj fel nekünk!

Közlekedési játékok

Valamikor réges-régen, dédike dédijének idejében így tanították helyes közlekedésre a gyerekeket:

„Járj az utcán szépen, folyvást,
Nem kullogva, nem is futvást . . .”

Akkoriban még csupán néhány szekér zörgött az utakon, ezért elég is volt ennyit tudni. Ma, amikor egymást érik az autók, autóbuszok, teherautók, villamosok, kamionok, trolibuszok, bizony kevés lenne az a „tudomány”, amit a régi gyerekek tanultak. Most mindenkinek ismernie kell a biztonságos közlekedés szabályait ahhoz, hogy sértetlenül járhasson-kellessen, és másokat se sodorjon veszélybe.

Félni azért nem kell. Aki ismeri és betartja a szabályokat, biztonságban érezheti magát. Mi útnak is eredtünk már, tarts velünk! Hogy hívják? Mindjárt megtudod.

Mondd gyorsan!

Zireg-zörög
a szekérem,
gyere velem
jó emberem

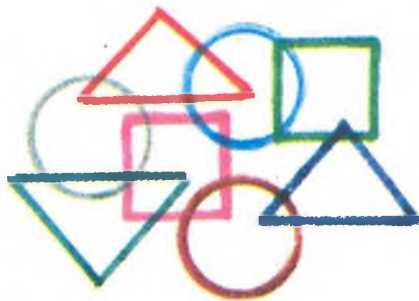
sárga-bárga
Rákországba,
zabkirálynak
szalmavárba,
Békamocsoládra!

Szemközt is jön valami. Messze van még; vajon mi lehet az? Találd ki!

Három kerék, csengő rajta,
a kisfiú vígan hajtja

(Három kerekű bicikli)

Ahogy megyünk, mendegélünk tovább, egyszer csak mit látunk? Egy játékbolt kirakatát. Éppen most rendezik benne a játékokat. A nagy összevisszaságban rátalálunk ezekre az ismerős, színes lapocskákra is:

Segíts rendet csinálni közöttük! Hány kerek lapocskát látsz? Hány háromszögűt? Hány négyzet alakút? Számold meg őket! Borika ezt a vonatot rakta ki belőlük:

Rajzolj és vágj ki színes papírból ugyanilyen formákat, azután rakj ki belőlük egy másik képet, kedved szerint! Ragaszd fel papírra, és küldd el munkádat Dörmögőnek! (Címünk a 2. oldal alján található.) A legszebb képek megjelennek lapunkban.

Terepjáték

Ha megfigyeled az utcán a forgalmi jelzőtáblákat, rájössz, hogy a legtöbbjük háromszög alakú, négyzet alakú vagy kerek, mint a színes lapcskák az előző oldalon.

Készíts jelzőtáblákat magad is! **Lapozz a mellékletre! Vágd ki a melléklet két széléről a táblák részeit,** keresd meg a párjukat, és azzal ki egészítve, ragaszd őket kemény papírra! Az így

teljessé vált táblákat vágd körül, erősítsd őket hurkapálcikára (cellux szalaggal), aztán szúrd a pálcá másik végét egy kisebb, félbevágott, megmosott krumpliból! Most már játszatsz velük közlekedést. Nagyobb testvéred vagy felnőtt segítségével rajzold nagy ív csomagolópapírra az utcátokat, benne a házat, ahol laktok, meg a szomszédos utcákat, keresztutcákat is! (Ld. a melléklet első oldalát.) Helyezd el rajta a táblákat! Kérdezd meg, mit jelentenek!

Bizonyára vannak apró babáid, kisautóid, amelyekkel benépesítheted az utcákat. De ha nincsenek, készíthetsz gyufásdobozból kocsikat, gyurmából vagy krumpliból emberkéket! Most már megindíthatod a forgalmat. Ügyelj, hogy a gyalogosok is, a kocsik is a jelzőtáblák, a szabályok szerint közlekedjenek!

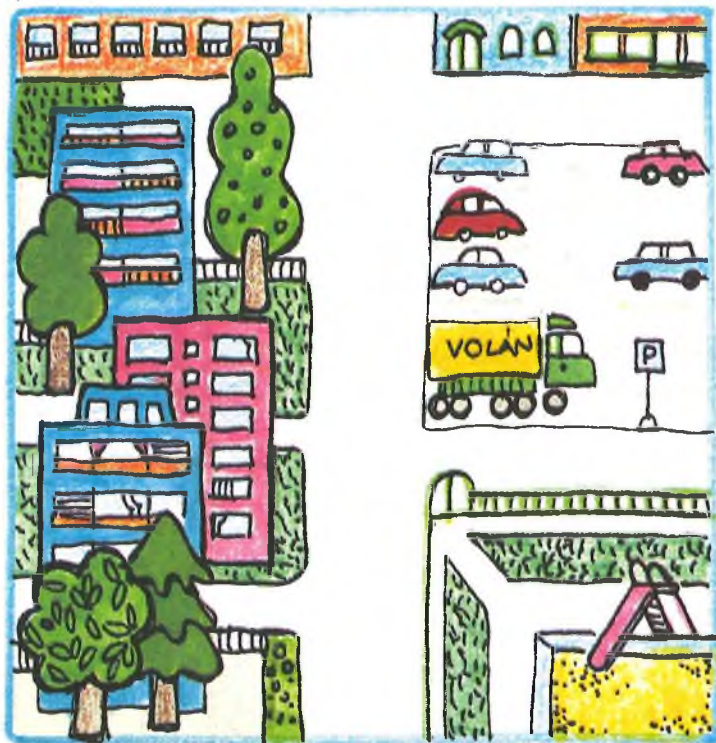
JOBB OLDAL? BAL OLDAL?

Képolvasás

Nézd meg képünket, és mondd el, mit látsz az utca *jobb oldalán*! Mutasd is meg a jobb kezeden! Kérdezd meg a felnőtteket, jól mutattad-e!

Most számláld meg, hogy hány fa áll az utca *bal oldalán*, és mutass mindegyikre a *bal* kezeden!

Rajzolj Dörmögőnek egy szép tájképet! Legyen rajta annyi fa, ahányat ezen a képen látsz!

Gurítós játék

Aki a közlekedésről a legtöbbet tudja, az lesz a játékvezető; mellette vannak a Dörmögő mellékletében említett sajtdobozos-jelzések. Akinek odagurít egy dobozt, annak meg kell mondania, mit jelent rajta az ábra. Jó válasz esetén megtarthatja a dobozt, ha téveszt, vissza kell gurítania. Itt is az a győztes, aki a legtöbb dobozt gyűjti.

KOLTAI ÉVA rajzai

Barlangposta

Kedves Gyerekek!

Jó hírem van! Ahogy bontogatom a leveleket, beszámolók, rajzok kerülnek eléem, szorgalmas, figyelmes, sőt várásrejező apukákról! Talán emlékeztek rá, hogy az augusztusi barlangpostában néhány levél és rajz olyan apukákról mesélt, akik nem vesznek részt az otthoni munkákban. Most viszont örömmel látom ennek az ellenkezőjét. Vannak családok, amelyekben természetes a közös munka. Erről mesél ez a két rajz:

Apu ennivalót visz a kocának,
Anyu főz.

PÁL ILDIKÓ rajza

Kertészkednek
a szüleim.

MELISKA TAMÁS rajza

Előfordul, hogy akkor derül ki Apuról, milyen ügyes, amikor az Anyu elutazik vagy beteg lesz. Ezt mutatják a következő levelek:

„Anyu eltörte a lábát — írja Kiss Mónika —, már egy hete fekszik az ágyban. Képzeld Dörmi, most Apával ketten főzünk, és Anyunak is ízlik az ebédünk. Csodálkozik, milyen ügyesek vagyunk.”

Hasonlóképpen alakult a helyzet Virág Hajniéknál is:

„Amikor Anyu mondta, hogy hamarosan kistestvérem születik, rengeteget segítettem neki Apával, hogy pihenhessen az Anyukám. Azóta is Apa takarít mindennap, én meg megyek utána mindenhová, hogy ne egyedül dolgozzon.”

Aki ügyesen tud az édesapjával dolgozni, nemcsak a ház körüli munkában vehet részt. Tamás Norbert nagyon örült, amikor elmehetett a papájával fát gyűjteni:

CSOPAKI ISTIT a munkahelyére is elvitte egyszer az apukája. Isti láthatta, milyen okos az Apu: nagy gépeket irányít, s azok, mint valami csodalények, engedelmeskednek neki.

Vajon ki mit szeret játszani az édesapjával?
Tisza Feriék verseket zenésítenek meg együtt,
Takács Zsuzsi titkos nyelvet talált ki az apuká-
jával, amit csak ők ketten értenek, Balogh Zo-
liék repülőt, hajót barkácsolnak.

A következő három rajzon is látni, hogy mi-
lyen jó apuval játszani.

PAPP ANITA rajza

Vidáman sétáltatjuk a testvéremet.

ZADRAVE CZ GÁBOR
rajza

**Huszárost játszunk Apuval,
Anyu mögöttünk tapsol örömeiben.**

TÓTH TAMÁS rajza

Igazán jól pecázni csak Apuval tudok!

Kívánom, hogy legyen részetek sok hasonló
élményben!

Dörmögő Dömötör

Augusztusi rejtvényeink helyes megfejtése:

A gyümölcsök közül a szamócdát nem magozta ki
édesanya, hiszen ezt pici magocskáival együtt
fogyasztjuk. Ugyancsak a szamóca volt az a gyü-
mölcs, amelyet a legjobban kedvelt a család. Ezért a
kamra polcán két üveg szamócabefőttet láthattál.

A korsók közül a két felső török,
a két alsó pedig magyar edény.

Jutalmat kaptak:

Baranyi Viktor, Mátraverebély

Bertalan Zsolt, Kaposvár

Bóc Andrea, Budapest

Deák Orsolya, Varsánygyüre

Farkas Szilvia, Fehérvárcsurgó

Farkas Edina, Fehérvárcsurgó

Ivony István, Jászárokszállás

Kálmán Tamás, Börcs

Kiss Anita, Tiszadob

Kis Bernadett, Salgótarján

Kovács Eszter, Debrecen

Kovács Eszter, Szigetszentmiklós

Molnár Zoltán, Szombathely

Morvai Dávid, Gyöngyös

Muszienkó Éva, Budapest

Németh Krisztina, Zánka

Némethi Péter, Miskolc

Rosdy László, Budapest

Sebők Tibor, Szolnok

Sebők László, Szolnok

Szabó László, Mezőcsát

Szabó Róbert, Szombathely

Szécsi Ádám, Domaszék

Szilák Szabolcs, Siófok

Szöllős Eszter, Budapest

Szöllős Péter, Budapest

Sztrókay Balázs, Budapest

Tajerling György, Dorog

Vámos Edit, Tiszaföldvár

Vralik Attila, Szuhakálló

A szép leány aranybárány;
sigirigiri!
Olyan ékes, mint a márvány;
bagaragari!

Tíz városban nincsen párja,
sigirigiri!
A táncot is könnyen járja.
bagaragari!

Magyar népköltés